Риёзус солиҳийн / Риёзус солиҳийн / 358-ҳадис

وَعَنْ أَبِي يَحْيَى - وَقِيلَ : أَبِي مُحَمَّدٍ - سَهْلِ بْنِ أَبِي - 358
حَثْمَةَ (بِفَتْحِ الحَاءِ الْمُهْمَلَةِ وَإِسْكَانِ الثَّاءِ
الْمُثَلَّثَةِ - الأَنْصَارِيِّ رَضِيَ اللهُ عَنْهُ قَالَ : انْطَلَقَ
عَبْدُ اللهِ بْنُ سَهْلٍ وَمُحَيِّصَةُ ابْنُ مَسْعُودٍ إِلَى خَيْبَرَ
وَهِيَ يَوْمَئِذٍ صُلْحٌ، فَتَفَرَّقَا، فَأَتَى مُحَيِّصَةُ إِلَى عَبْدِ
اللهِ بْنِ سَهْلٍ وَهُوَ يَتَشَحَّطُ فِي دَمِهِ قَتِيلًا، فَدَفَنَهُ،
ثُمَّ قَدِمَ الْمَدِينَةَ، فَانْطَلَقَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ بْنُ سَهْلٍ
وَمُحَيِّصَةُ وَحُوِّيصَةُ ابْنَا مَسْعُودٍ إِلَى النَّبِيِّ صَلَّى
اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ، فَذَهَبَ عَبْدُ الرَّحْمَنِ يَتَكَلَّمُ
فَقَالَ : «كَبِّرْ كَبِّرْ » وَهُوَ أَحْدَثُ القَوْمِ، فَسَكَتَ،
فَتَكَلَّمَا فَقَالَ : «أَتَحْلِفُونَ وَتَسْتَحِقُّونَ قَاتِلَكُمْ؟ »
وَذَكَرَ تَمَامَ الحَدِيثِ]. مُتَّفَقٌ عَلَيهِ . [خ 3173، م 1669/6

وَقولُهُ صَلَّى اللهُ عَلَيهِ وَسَلَّمَ : «كَبِّرْ كَبِّرْ » مَعْنَاهُ :
يَتَكَلَّمُ الأَكْبَرُ.

1. «Абдуллоҳ ибн Саҳл ва Муҳаййиса ибн Масъуд ибн Зайд Хайбар томон жўнашди. (Хайбар) ўша кунлари сулҳда эди. Кейин бу иккови ажрашиб кетишди. Муҳаййиса Абдуллоҳ ибн Саҳлнинг олдига келганида, у қонига беланиб, ўлиб ётган эди**. У** уни дафн қилди. Сўнг **у** Мадинага келди. Кейин Абдурраҳмон ибн Саҳл ҳамда Масъуднинг икки ўғли – Муҳаййиса ва Ҳувайййиса Набий соллаллоҳу алайҳи васалламнинг ҳузурларига йўл олишди. Абдурраҳмон гапирмоқчи бўлган эди, Набий соллаллоҳу алайҳи васаллам: **«Каттага** (сўз бер), **каттага!»** дедилар. У шу ердаги одамларнинг энг ёши эди. У шу заҳоти жим бўлди. Кейин иккови (Муҳаййиса ва Ҳувайййисалар воқеани) гапириб беришди. Шунда у зот: **«Қасам ичиб, қотилингизнинг** [ёки **шеригингизнинг**] **ҳаққини оласизларми?...»** деб, ҳадисни охиригача зикр қилдилар».

Муттафақун алайҳ.

Манба: hadis.islom.uz

HADIS.ISLOM.UZ
NUBUVVAT MARVARIDLARI